

Uafhængig Arbejder- og Tjenestemandsliste

Kommunevalget den 5. Maj 1943

Hvad Valget gælder!

Desillusioneret, skuffet og haabløs staar Flertalsvælgeren i Dag overfor de Kendsgerninger, som har faaet hans Billede af Demokrati og Folkestyre til at brase sammen som et Kortliis.

Arbejdernes Illusioner igennem 50 Aar om Fremgang og Frigørelse gennem et stort og stærkt Parti respekteret fra øverste til nederste Raad bristede som en Sæbeboble, da Partiet frivilligt likviderede sig selv og overlod Magten til Overklassen ved Dannelsen af „Samlingsregeringen“.

Arbejderne fra tidligere Valg, som gav sin Stemme til Socialdemokratiet i Troen paa Stemmesedlens Effektivitet og „Danmark for Folket“, har en underlig flad Fornemmelse af det folkelige Styre af i Dag.

Det er en lumpen Politik for den saakaldte „Danskhedens Sag“ at forraade Arbejderklassens Interesser! Man kan med nogenlunde Sikkerhed sige, at Krigen vil være afsluttet i Løbet af den kommende Byrådsperiode, og Samlingspartierne anvender alle Midler for at faa Magten og „Arbejdsro“ i det kommende Byrådsraad.

Dette skal ikke ske. Arbejderne har haaret Krigens Byrder og vil ikke en Gang til bære Byrderne ved Efterkrigstidens Ragnarok.

Vi underkender det nuværende Byråds besnærende Tale om Samfundssind og Bypatriotisme. Med Fraserne om det private Initiativ — det blomstrende Erhvervsliv og den dygtige Arbejderklasse.

Vi har forstaaet Hensigten! — Uhammede Muligheder for Overklassen og Kontrol og Indsigt i Arbejderklassens Arbejde og Fortjeneste.

Af bitre Erfaringer har vi lært,

at det ikke er nok at betros sin Skæbne til en Haandfuld Politikere, som er uden Principper og Ansvar overfor deres Vælgere. Demokratiet maa sikres ved at forankres i den arbejdende Klasse og sikres ved at berøve de profitsøgende Herrer deres Indflydelse og Magt.

Skuffelsen og Haabløsheden har vejet Pladsen for Viljen til Ansvar og Handling!

(Fortsættes Side 4)

Kandidatliste

1. Viggo Petersen, Maskinarbejder, Finlandsgade 43 b.
2. Kristian M. Sørensen, Arbejdsmand, Østergade 45.
3. Aug. B. Gode, Remisearbejder, Boldesagergade 22.
4. Jens L. Andersen, Maskinarbejder, Englandsgade 14 a.
5. Gerhard Petersen, Murer, Nørregade 66.
6. Harald H. Petersen, Togbetjent, Finsensgade 11.
7. Th. Petersen, Tømrer, Tømrergade 12.
8. Verner Jensen, Postbud, Ewaldsallé 9.
9. Dagmar Svendsen, Husmoder, Knudsgade 4.
10. Sigfred Jensen, Arbejdsmand, Exnersgade 43.
11. Niels Johansen Rechnagel, Murer, Havnegade 107.
12. M. A. Jensen, Togbetjent, Frodesgade 151.

Stillerliste

Undertegnede erklærer sig herved som Stillere til ovennævnte Kandidatliste: *Uafhængig Arbejder- og Tjenestemandsliste.*

- H. Chr. Christiansen, Arbejdsmand, Frodesgade 181.
B. H. Vinther, Remisearbejder, Havnegade 5.
P. E. Buus, Maskinarbejder, Nygaardvej 43.
M. Søvad, Murer, Torvegade 45.
Rigmor Andersen, Husmoder, Ribegade 11.
K. Bjerregaard, Togfører, Finsensgade 11.
Alfred Holm, Arbejdsmand, Nørrevang 99.
Ejner Nielsen, Stentrykker, Gormsgade 78.
A. K. Kildegaard Hjellum, Lærerinde, Ingemannsallé 26.
Aksel Smidt, Postbud, Østergade 39.
V. Lund, Murer, Svendsgade 69.
M. J. P. Nielsen, Vognopsynsmand, Exnersgade 43.
J. R. Mikaelson, Togbetjent, Knudsgade 16.
Hans Peter Hansen, Snedker, Nørregade 13.
Milton M. Jensen, Postbud, Rolfsgade 15.

Forsorg eller Løn til Tjenestemænd.

Af Bladet „Københavns Kommuneskole“ har vi udplukket følgende:

Vi ønsker en ordentlig og retfærdig Løn for vort Arbejde, ikke Almisser og Forsorgstilskud for at sætte Børn i Verden. Det Charles Petersenske Forslag, der blev Forløberen for det nu bebudede Børnetillæg, maatte derfor møde Modstand og Afvisning hos Tjenestemændene.

Vi faar Løn, en Grundløn, for vort

Arbejde. Vi faar (skulde faa) Reguleringsstillæg til Imødegaaelse af de haardest rammende Prisstigninger paa de vigtigste Livsfornødenheder. Forsørgere faar Reguleringsstillæg efter én Skala, Ikke-Forsørgere efter en anden, med en ekstra Opdeling i Grupper efter Alder. Samgifte faar halvt Reguleringsstillæg og Samgifte, hvor den ene Part er statsansat, noget ringere, og nu skal vi altså have Børnetillæg, saafremt vi har mere end et Barn. Det er ved at blive for mange Grupper indenfor den samme Lønklasse.

Der er for meget Lapperi — utilfredsstillende og utilstrækkeligt Lapperi i hele Systemet.

Paa alt dette uholdbare og urovlende Uvæsen maa alle ønske gjort eftertrykkelig Slut til Gavn for Tjenestemændenes Arbejdsindsats og til Fremme af en retfærdig Behandling af alle.

Kan Staten og Kommunerne ikke betale Lønninger, der muliggør Opbygning og Opretholdelse af ordentlige, gode Hjem, maa der indføres en almindelig Forsorgsordning for Hjem med Børn ved en ordentlig Skattereform, der kan komme samtlige danske Hjem med Børn til gode.

Det er uholdbart og uretfærdigt at betale det samme Arbejde med 6—7 eller endnu flere forskellige Lønssatser. Lønkommissionen vil komme til at søge efter Veje, der kan føre os ud af det herskende mangelfulde System.

Boligproblemet.

I den sidste Krigsperiode afhjælp det daværende Byråd Bolignøden dels ved at indlogere Familier rundt om i Byens Skoler, dels ved Bygning af Barakker ved Vardevej. Disse Barakker, der endnu 25 Aar efter staar som en Skamstøtte for den Maade, man behandlede Byens nødstedte Indbyggere paa. Denne Maade at løse Boligproblemet paa var en uhorft Skandale, saa meget mere som det dengang som nu var de børnerige Familier, som først og længst kom til at leve deres Privatliv snart sagt til Offentlighedens Beskuelse.

Skandalen blev dengang mødt med den skarpeste Protest fra Socialdemokratiets Side, en Protest, som havde og har sin fulde Berettigelse.

Men hvori bestaar Forskellen paa Foranstaltningerne fra dengang og paa den Maade, det socialdemokratiske Byrådsflertal nu „løser“ Husvildesagen paa? Nu stilles Kommunens store Ejen-

Vælg uafhængige Arbejdere og Tjenestemænd - !

domskomplekser tilfals for Pengemåderne, som med Krigsfortjenesterne i renefærdige Pengesække paa Ryggen afsøger Land og By for at finde Fortjeningsmuligheder. Samtidig har Kommunen paabegyndt det tidligere saa forkastelige Barakbyggeri.

Kan nogen paavise Forskellen?

Det synes i det hele taget, som „Samlingspartierne“ stiltiende er blevet enige om at frede de private Bygge-Spekulanter.

Da Boligforeningerne i sin Tid anmodede om at faa overdraget de ved Hjertingvejen beliggende Arealer til Byggeri af Beboelsesejendomme, blev det afslaaet med den Begrundelse, at de skulde anvendes til Industribyggeselskab i Forbindelse med Havnen. Dette til Trods er de selv samme Grunde nu overladt en af Byens største Kapitalister til Opførelse af en Villaby bestaaende af Villaeer op til 60.000 Kr. Stykket.

Tror man mon, han agter at stille Villaeerne til bolgløse Arbejderfamiliers Disposition?

Til Luksusbyggeri af enhver Art er der aabenbart Materiale nok! Men naar Talen er om kommunalt Byggeri, er det straks ikke til at opdrive en Pose Cement eller Mursten! (Kunde det ikke hjælpe at invitere Minister Gunnar Larsen herover til lidt hyggeligt Samvær?)

Der tales og skrives i denne Tid om Sammenhold — Samfundssind — Udjævning af Klasseforskellen — bære Byrden sammen o. s. v., o. s. v. Men mon det er muligt at faa den Mor, der Dagen lang, og den Far, der Aften efter Aften trawler Byen igennem for at finde en Lejlighed, men stadig vender skuffede hjem, fordi de Gang paa Gang erfarer, at bare de kunde betale „en Tusind Kroner“ i Duesor, saa var Lejligheden disponibel, til at tro paa Ærligheden i denne Tale? Vi kræver, at Kommunen bygger de saa haardt tiltrængte Boliger og først til Arbejderne og de med ham ligestillede!

Hvorfor denne Særliste?

Først og fremmest, fordi den saakaldte „Samlingspolitik“, som paa Forslag fra Socialdemokratiet paabegyndtes paa Rigsdagen og senere toges op ude i Landets Kommunalraad, ikke mindst i Esbjerg, har vist et enestaende Forræderi mod Landets og vor Bys arbejdende Befolkning.

Dette „Samarbejde“, der som Socialminister Laurits Hansen i en Solhvervstale holdt i København i December 1942 rigtigt sagde (vi citerer): „Først og stærkest har ramt Arbejderklassen, de mindre Næringsdrivende og de med dem ligestillede, medens andre Samfundsgrupper er gaaet den modsatte Vej og har haft en stærkt stigende Fortjeneste.

Vi har som Samfund betragtet ikke haft Evnen til at lade de stærkeste Skuldre bære de største Byrder, snarere tværtimod, nogle af de rige — de besiddende — er blevet rigere, og de fattige blevet fattigere. Lønmodtagerne i vort

Land, det være sig Arbejdere, Funktionærer og Embedsmænd, har maattet se deres Realindtægt, deres Købeevne som stadig falde.

Dette „Samarbejde“ har hverken Socialdemokratiet eller nogen anden faaet eller faar den arbejdende Befolkning Sanktion til, heller ikke i Esbjerg.

Esbjergarbejder! du, som ved Rigsdagsvalgene stod forraadt og fortvivlet, fordi du følte, at den Parole, du var kaldt til Valg paa — din nationale Følelse —, kun

var en Dæksmand. Du følte rigtigt!!!

Man bondefangede sig til Stemmer, som man vidste, man ellers ikke vilde faa.

Lad det ikke ske denne Gang.

Sports- og Idrætsfolk.

Vi skal have aktive Folk til at varetage vore Interesser i Byraadet. Derfor stemmer vi den 5. Maj paa den landkendte Bokser Gerhardt Petersen.

Bolignød og Børnesundhed.

„Skolebørnene maa hellere lære at vaske deres Hænder end at kunne remse en Kongerække udenad“, sagde en Gang en Lærer ved et Møde i Kvindernes Nationalraad.

Baggrunden for Mødet var den store Børnedødelighed herhjemme, der er højere end i en Række andre Lande.

Der blev ligeledes slaaet til Lyd for Læger ved alle Skoler, Spædbørnsbehandling, Svangerskabs-hygien, Ansættelse af kommunale Sundhedsplejersker og Børneplejestationer.

Alle disse Krav og Synspunkter kan vi fuldt og helt tilslutte os. Men vi vil med det samme fastslaa, at det aldeles ikke er nok, at Kommunen ansætter Læger og Sundhedsplejersker til at fortælle Arbejderforældrene, hvorledes deres Børn skal behandles. For saa længe de kommunale Myndigheder byder Arbejderne og de mindrebemidlede saa elendige sociale Tilstande, som de gør, evner Forældrene simpelt hen ikke — trods nok saa mange Kursus — at forbedre Forholdene for deres Børn. Det paa staaes ganske rigtigt, at Tusinder af Børn i dette Land faar for lidt Føde og for lidt Lys og Luft. Men hvis er Skylden? Hvorfor underernæres Arbejderbørnene, hvorfor maa de henslæbe deres Barnetilværelse i usle og sundhedsfarlige Omgivelser med Sygdom og Død som Resultat.

Ja, det skyldes i hvert Fald ikke Forældrenes manglende Vilje til at yde deres Børn en bedre Behandling, men det skyldes ene og alene de forbistrede Samfundsforhold, som danske Arbejdere og Smaakaarsfolk er undergivet.

Det maa uvægerligt medføre livsfarlige og kroniske Sygdomme Aar efter Aar at bo i Barakker, Lysthuse, usunde Kældre og

utætte Kvistlejligheder, hvor Fodkulde, Træk og Fugt ikke kan holdes ude.

Før man har ændret disse Forhold, kan det ikke nytte at stille Krav til Arbejderforældrene om, at deres Børn skal have frisk Luft og leve i sunde Omgivelser. Hvis Arbejderforældre skal blive i Stand til at give deres Børn sunder Omgivelser, maa Kommunen først og fremmest sætte et Byggeri i Gang af Lejligheder i sunde og lyse Omgivelser til en Leje, som Arbejdere og Arbejdsløse er i Stand til at betale.

Mangelen paa Lejligheder er stor, og hvad Kommunen tidligere og nu har udrettet paa dette Omraade, er for intet at regne. Med et Par enkelte Barakker midt i Byen løses intet Boligproblem.

Det samme gælder Spørgsmaalet om Føden. Det kan ikke nytte at stille Krav til Arbejdere og Arbejdsløse om, at hans Børn skal have Fløde, Sødsmælk, Æg, Smør o. s. v., naar Priserne for disse Varer takket være Rigsdagsflertallets Politik ligger saa højt, og de er saa knapt tilmaalt, at Forældrene ikke kan købe det. Socialforsorgen maa udnyttes fuldt og helt, med en offentlig Bespisning og Forplejning af Børn helt fra den spæde Alder og med en udvidet Skolebespisning hele Aaret.

Det er en daarlig Socialpolitik først at træde til, naar Sygdom og Lidelser er indtruffet.

Og hvad Socialloven ikke indeholder, maa Kommunen supplere.

Skal Arbejderforældre blive i Stand til at yde deres Børn en sund og rigtig Behandling, saa er det først og fremmest nødvendigt, at Kommunen sikrer saavel den arbejdende som den arbejdsløse ordentlige og billige Boligforhold.

Det er sund Økonomi at anvende de mægtig store Indtægter, som Kommunen i Dag har, til sunde Boliger. Nedkulede og ledige Penge løser intet Problem.

Samling — om hvad.

Det er forstaaeligt, at det er Samlingspartierne om at gøre at fremstille den politiske Baglæns-march som en midlertidig Nødvendighed, fremkaldt af Krig, Krise og Frost og andet, som er kommet over os, og som nu kan besværges opefter ved at bede om Forladelse for de demokratiske Synder, der er begaaet. Men de langvarige og gedulgte Manøvrer hæg Kulisserne er ikke Udtryk for Midlertidighed. Det er bevidste Handlinger og Forsøg paa at stabilisere Samlingspartierne til Efterkrigstidens Manøvre. Og for en opmærksom Iagttagelse har det længe været mærkbart, at Partierne indre Organisation blev stillet om. Vi skal Samling (til højre) i Landets Interesse og afholde os fra at diskutere privat Politik!

Hvad mener de Herrer Samlingspolitikere egentlig, at Politik er? Er det mon ikke Pristallets Stigning, Harmen over Omsættningsskatten, Angsten for den kommende Vinters Brændselssnød, Arbejdsløshed, det foragtede Lønstop, høje Gas- og Lyspriser, Skatteplyndring? — Om alt dette tales der paa Kontorer, Værksteder, i Brugsforeninger, ja, overalt, hvor Mennesker kommer sammen, for det er jo selve Livet.

Herom samles vi den 5. Maj for enigt at manifestere vor Vilje til retfærdigt, demokratisk Arbejde, der forhindrer Bitterhed og Had efter „alt dette“.

Socialdemokratiet

og de andres

Jubilæums Souper og Offersind.

„Vestjyllands Socialdemokrat“ skrev den 27. April angaaende Jubilæet: „Efter Hørespillet havde Byraadet med rund Haand inviteret sig selv og en Række Gæster, deriblandt Minister Gunnar Larsen og Stiftamtmand Friis, til en efter Esbjergforhold beskeden Souper. Der var ingen Damer med, og man kan ikke nok paaskønne det Offersind, Byraadet saaledes viste ved for en Aften at løsrive sig fra Hjemmets Glæder. Men de er jo ikke Folkets kaarne Mænd for ingenting, og uden at knytte gaar de i Spidsen, naar det gælder at vise sandt Samfundssind.“ (med bøjet Arm).

Var det Frihed, Lighed og Broderskab, der en Gang stod paa Forsiden af nævnte Blad?

Splittellesmanden.

Sæt x ved Liste G

Den 5. Maj stemmer alle Arbejdere og Tjenestemænd paa nedenstaaende Kandidater

Viggo Petersen

Chr. M. Sørensen

Aug. B. Gode

J. Laur. Andersen

Gerhard Petersen

Undertegnede anbefaler Listerne

H. H. Pedersen

R. Lausten, Arbm., Str. Kirkevej 81 a.
 Carl M. Nielsen, Arbm., Lyngbys
 Allé 13.
 Hans Jensen, Arbm., Skovkanten 3.
 Th. Ottosen, Arbm., Skjoldsgade 4.
 Rudolf Jørgensen, Arbm., Strandbyg. 4.
 Henry V. Pedersen, Arbm., Boldesager-
 gade 5.
 Kaj Due, Arbm., Nørregade 67.
 Alma Christiansen, Arbejderske, F.
 Skramsgade 19.
 A. V. Kirketerp Madsen, Lagerarbejder,
 Stormgade 87 b.
 Charles Kirketerp, Murer, Kronprin-
 sengade 29.
 And. C. Grinderslev, Murer, Kronprin-
 sengade 100.
 Johannes Südentopp, Murer, Stormg. 21.
 Carl R. Nielsen, Murer, Frodesgade 54.
 Peder Holm, Murer, Jyllandsgade 146.

J. R. Jepsen, Postbud, Skolegade 90 a.
 P. Tjørnehøj, Postbud, Islands-gade 18.
 Sigv. Andersen, Postbud, Nygaardsv. 55.
 L. A. Lauridsen, Maskinarbejder, Sjæl-
 landsgade 6.
 Peder Schmidt, Maskinarbejder, Havne-
 gade 147.
 F. Hellsten, Maskinarbejder, Skjolds-
 gade 20.
 Lars Andersen, Blikkenslager, Englands-
 gade 43.
 H. Simonsen, Gartner, Ribegade 3.
 J. N. Thomsen, Arbm., Ribegade 11.
 Chr. G. Andersen, Arbm., Ribegade 11.
 Kjerstine Nielsen, Husmoder, Exners-
 gade 43.
 Peder Hansén, Snedker, Exnersgade 43.
 Otto Lauritzen, Remisearbejder, Vester-
 havsgade 21.

Thomas Pedersen

Verner Jensen

Fru Dagmar Svendsen

Sigfred Jensen

N. J. Rechnagel

M. A. Jensen

Vi behøver ikke at præsentere hver enkelt af Arbejders og Tjenestemandslisterne Kandidater.

De er alle aktive Deltagere i deres respektive faglige Organisationer og flere

af dem Bestyrelsesmedlemmer og kendte og respekteret af deres Kollegaer.

Med deres altid levende Interesse for de mindrebedrøvedes Kaar har vi Garantien for, at Arbejdere og Tjenestemænd

faar en god Repræsentation i Byraadet.

De er for Samling af hele den arbejdende Klasse, for økonomisk og social Højnelse af Kaarene for dem, der frembringer Værdierne. Ingen Samling op-

efter, men intensivt Arbejde til Gavn for alle mindrebedrøvede.

Derfor kan vi anbefale at stemme paa Kandidaterne for Uafhængig Arbejders og Tjenestemandsliste.

Samlingspartierne er atter blevet enige, nu tør man holde Valg igen.

Socialdemokraterne hyler: „vi erobrer det 16. Mandat“, men der er i sidste Øjeblik kommen en Draabe Malurt i Bageret.

Arbejdere og Tjenestemænd er vaagne og vil ikke være med i Legen mere, man har faaet tilstrækkeligt af det Embeds og Klikevæsen, som er i Højsædet indenfor Partiet. Derfor møder man med en Arbejders og Tjenestemandsliste, hvor Kandidaterne er gode, regulære Arbejdskammerater, der er kendte paa Arbejdspladserne som retskafne Tilidsmænd, der til enhver Tid gaar i Brechen for Kammeraternes Sag; derfor mød alle op paa Valgdagen og sæt

Kryds ved Uafhængig Arbejders og Tjenestemandsliste, den eneste Liste, hvor Arbejderne fra Arbejdspladserne er repræsenteret. Stem paa Liste G.

★

Der er ingen Tvivl om,

hvor Smedene skal stemme denne Gang. Uafhængig Arbejders og Tjenestemandsliste er den eneste Liste, hvorpaa de kan faa en Repræsentant ind i Byraadet.

Derfor, Kammerater, stemmer vi paa Liste G.

J. Laue-Andersen,
 Formand for Smede- og Maskin-
 arbejderne Fagforening.

Arbejderkvinder! Stem paa Liste G!

Arbejders og Tjenestemandslisten har en Kvinde paa Listen. Kvindeligt Arbejders-Forbund, som Fru Dagmar Svendsen har været Medlem af igennem mange Aar, vil sige god for hende som Kammerat og Kollega. Hun er en stout Type for sin Stand, er en af vore egne. Har i mange Aar arbejdet som Ægpakkerske hos Robinson-Andersen. For Tiden arbejder hun indenfor Mødrchjælpen, hvor man ogsaa kommer i Berøring med Li-

vets alvorlige Sider. Dagmar Svendsen har som Arbejderske og Husmoder gennemgaaet Livets Skole, og som saadan er hun vidende om, hvor det er, at Skoen trykker for Arbejder-Kvinderne paa Arbejdspladserne og i Hjemmene.

Vi kan trygt anbefale enhver Arbejders-Kvinde at stemme paa hende ved Valget.

Arbejder-Kvinder, sæt Dagmar Svendsen ind i Byraadet. Stem paa Liste G.

Køb vore Valgfondsmærker - Støt os i Arbejdet

En Husmoder skriver til os!

Hvad faar man i Dag for en 1½ kroneseiddel, naar man gaar i Byen for at handle? Det er lige meget, hvad man skal have, saa skal man af med 2—3 Kr. selv for en tarvelig Middag. Og saa er det noget forfærdelig noget, man faar, alle Varer er blevet forringet.

Skal man saa have Strømper og lign. til sig selv eller Børnene, ja, saa slaar en Tikrone ikke til. Den ene Ugeløn gaar med den anden, uden at vi kan faa noget fra til Tøj. Vi faar for lidt Næring, man kan se det paa Børnene, de trives ikke rigtig, og det er vel begrænset, hvor meget Vitaminol, man kan fylde i Børn.

Nej, Pengene kan ikke slaa til, og saa gaar man i en stadig Angst for at bruge for meget Gas til den dyre Pris, og er man selv eller et af Børnene syge og skal have særlig tillavet Kost, saa kan man ikke faa ekstra Gastildeling uden at møde med Lægeerklæring, og saa kan man endda kun faa 4 Kbm. i Maanedelen. *Man er til Tiden ved at give op*, det er altfor besværligt, og man er fuld af Bekymring for sine Børns Helbred med den Føde, man er i Stand til at give, al Ting er Surrogat og forringet og har slet ingen Værdi som Føde. Jeg synes, min Mand har en god Ugeløn, 82 Kr. om Ugen, men Huslejen tager sin Portion, og naar saa Gas og Lys og Skat skal betales, saa bliver der jo mindre i de Uger, det staar paa.

Nej, man møder intet Hensyn mere, og jeg tror ikke, det bliver bedre, for Smaafolk selv faar Haand i Hanke med det hele, og ikke alle de Partier, som bare har lovet os en Masse, men aldrig holdt det.

En Husmoder.

Dagens Vers.

Det er saa sundt.

Og syn's du ikke, du faar nok at spise, saa skal du bare le og være glad. For vi har Videnskaben til at vise, at det er vældig sundt at savne Mad. Det er saa grimt med altfor tykke

Vomme,
din Kost bør være tarvelig og let.

Det er saa sundt, naar Tarmene er tomme,

det er saa sundt at være paa Diæt.

Hvordan der rationeres i Esbjerg.

Gassen i Esbjerg er blevet rationeret saaledes, at der maa bruges et bestemt Kvantum Gas pr. Husstand, alt efter deres Størrelse, til en Pris af 25 Øre pr. Kbm. Den Ration, der hverved er levnet Arbejderhjemmene, hvor Manden og dertil ofte Sønner vender støvde og sorte hjem fra Arbejde, slaar imidlertid langtfra til.

Den elendige Substans, der sælges under Navnet Sæbe, gør det absolut nødvendigt, at der anvendes varmt Vand til at vaske sig i, hvis ellers Skidtet skal blot nogenlunde af Ansigt, Hænder og Arbejdstøj. Men ti dog stille! Det er skam taget i Betragtning. Brug bare nogle Kubikmeter til 75 Øre, slaar de ikke til, saa tag ogsaa nogle til 150 Øre. Du bliver vasket, og det giver Penge i Kommunekassen.

Spørgsmaalet er altsaa ikke om at rationere, men om man kan betale. At Ugelønnen efterhaanden er beskaaret, saa den daarligt kan betale Gassen til de 25 Øre, kan Velhaveren vel ikke gøre for, lad dog ham bruge den Gas, han har Raad til, selv om han ikke netop skal bruge den til at varme Vaskemand med. Ikke ogsaa!

Lad os lære dem en anden Maade at rationere paa!

Aldersrente Interview.

Vi henvender os til en Aldersrentenyder, A., og spørger ham, hvorledes han klarer sig for sin Aldersrente i disse Dyrstider. „Jo, jeg klarer mig, men det er ikke for Aldersrenten, den kan skam ikke slaa til. Hvis ikke vi havde Børnene, kunde vi ikke faa varm Mad hver Dag. Men det er jo kedeligt, man ikke kan klare sig selv, for Børnene har saamænd nok i deres eget, de klager jo ogsaa over, at de ikke kan faa noget fra til Tøj. For ikke at tale om os gamle. Vi har ikke faaet Tøj i mange Aar, ikke siden jeg arbejdede.

„De er jo ellers rask og rurig, kunde De ikke have fortsat endnu en lille Tid med Arbejde?“

„Næ, det kunde jeg ikke, for det Firma, jeg arbejdede hos, maatte standse for nogle Aar siden, og hvem vil have saadan en gammel Mand paa over 65 Aar? Nej, jeg var skam nødt til det.“

„Man siger da ellers, at de gamle lever en nogenlunde sorgfri Tilværelse.“

„Ja, det siger man jo. Og det kan man vel blive ved at sige, saa længe de kan bilde os ind, at de Penge, vi faar, er en Naadegave, som vi ellers selv skulde have opsparet. Men jeg véd, at med den Løn, jeg har modtaget hele mit Liv igennem, er der kun blevet til Dagen og Vejen. Jeg havde en Gang 400 Kr. samlet sammen, jeg tror, det var i 1931 i Odense, men saa havde Firmaet saa stort et Lager, som de ikke kunde faa solgt, og saa skulde vi jo fyres, men vi fik da alligevel Lov til at blive, men vi fik skam kun det halve i Løn, og en Søn havde jeg, der skulde giftes, og han var arbejdsløs, saa hjalp jeg jo ham lidt. Næh, vi Arbejdere kan skam ikke faa til vor Alderdom, og tænkt, hvor mange Penge man egentlig har tjent til sin Fabrikant.“

„Ja, nu har vi jo Byrådsvalg, saa kan De da komme til at stemme paa dem, som De synes, der tager sig af de gamle.“

„Ja, det har jeg saamænd gjort i mange Aar, men da jeg kom ud af mit Arbejde, skyldte jeg en 75 Kr. i Skat, og dem, jeg har stemt paa i saa mange Aar, de tog Valgretten fra mig, og nu kan jeg ikke faa de mange Penge fra.“

Vi siger Farvel til den gamle og tænker uvilkaarlig paa, hvor mange der ligger samme Skæbne, at tjene Formuer til andre og selv føle sig som en fattig, der modtager Almisse.

Har du betalt din Skat?

Ja, hvis du arbejder for Løn, er der sikkert ikke Tvivl om, at Skatten er betalt. Hertil raader Skattekontoret nemlig over et veludbygget Stikkersystem. Den Dag, du gaar i Arbejde paa en Arbejdsplads, meddeles det ganske automatisk til Skattekontoret, og det altfortærende Uhyre strækker sin skarpe Klo ud efter din første Ugeløn. At du har været hjemmøgt af Sygdom, Arbejdsløshed eller af andre lignende Aarsager ikke har kunnet betale din Skat, lader man her ude af Betragtning. Er du indgaaet for Tøj, Fodtøj og andet, maa du vente, til Skatten er betalt med Renter og Renters Rente. Har du Af-tale angaaende din skyldige Skat med den ene Følgeassistent, gælder den kun, til den anden finder paa, du skal betale noget mere. De Herrer har paa en eller anden Maade fundet et Konkurrenceobjekt. De konkurrerer om, hvem der kan klemme den arme Mand haardest. Kunde de paagældende blot se, hvor smerteligt dybt de ofte skærer, vilde de maaske væmmes ved at udføre Ordren.

Har du Tegnebogen i Orden og kan betale din Skat forud, ydes der dig flot 4 % i Rente, men har du kun til Dagen og Vejen og knapt det, maa du betale Renter, og saa nøjes du ikke med 4 %. Fattigdom er strafbart.

Nuvel. Penge skal der til, og Skat maa der ind, men vi vil forlange, at der tages det mest mulige Hensyn til den i økonomisk Henseende lille Mand, ikke alene nu, hvor Kommunens Pengekasse flyder over alle Bredder, men ogsaa i Fremtiden. Kommunens Konsolidering skal først og fremmest betales af dem, der har tjent tykt i en Tid, hvor Arbejdere og Tjenestemænd maa savne det nødvendige. Siger du Ja til dette, saa stem paa Liste G.

Hvad Valget gælder!

(Fortsat fra Forsiden)

Vore faglige Organisationer betyder Styrke og Kraft, naar politiske princip- og ansvarslose Underkorporaler stilles overfor økonomisk faglig Samling. Valget gælder et Byraad af Arbejdere — ikke Arbejdsgivere. Tjenestemænd — ikke Embedsmænd. Smaahandlende og Haandværkere — ikke svajende Siv og ikke Folk, der lader sig regere af Kommunens Embedsmænd!

Et Styre, som vil lægge de sværeste Byrder, som den alvorlige Situation paalægger vort Samfund, der, hvor de kan bæres, paa de besiddendes Skuldre!

Med et saadant Byraad, hvor Viljen Principperne og Ansvar-

ret for Vælgerne er til Stede, findes der betydelige Muligheder for økonomisk Tryghed for den mindrebemidlede Del af Befolkningen!

Kommunen skal ikke styres efter kapitalistisk System. Lønnen til Kommunens Arbejdere og Funktionærer maa indeholde den fulde Dækning for Prisstigningen.

At Regering og Privatindustri snyder Arbejdere og Tjenestemænd for berettigede Løntillæg skal ikke udnyttes af vort Bystyre!

Valget gælder:

Om Boligspekulanterne i Kraft af enorme Krigsfortjenester skal overlades Kommunens Ejendomme, og Profithensyn afgøre, om de saa stærkt tiltrængte Løntillæg skal bygges eller ikke!!!

Om Skatten skal betales af den Guldstrøm, der i saa rigeligt Maal tilflyder „Entrepenører“, store Forretnings- og Erhvervsdrivende m. fl., eller fortsat hvile som en knugende Byrde paa Byens Arbejderbefolkning!!!

Om der skal igangsættes Arbejder — og da til hvilken Betæling — til Afhjælpning af den Arbejdsløshed, som bliver en uundgaaelig Følge af Krigen!!!

Om den Hær af arbejdsløse, som afgjort kommer, Børn, syge og gamle skal have en ordentlig Hjælp og Behandling paa Socialkontorerne.

Om Socialloven skal udnyttes til sidste Bogstav!!!

Om Arbejdere og Tjenestemænd fortsat skal laas af indirekte Skatter!!!

Om Arbejdere og Tjenestemænd beskæftiget ved Esbjerg Kommune fortsat skal nægtes Løntillæg, fordi „saadan gør de andre“!!!

Om Skolebespisningen skal give Børnene fra mindrebemidlede Hjem en fornuftig Ernæring eller Fyldefoder!!!

Erfaringen viser, at det siddende Byraad ikke har haft Vilje til at løse disse med mange flere Spørgsmaal paa en for den mindrebemidlede Befolkning tilfredsstillende Maade.

Vi skal være paa Vagt for den arbejdende Klasses Interesser. Vi frasiger os alt Makker- og Medlemsskab i Samlingspartierne forlorne og ensidige Samfundspolitik og Frasen om, at vi er i samme Baad. Krigshøjernes Millioner og Arbejderes og Tjenestemænds nedskaarne Lønninger har vist os Samlingspartierne rette Ansigt.

Arbejdere — Tjenestemænd — Smaahandlende og alle arbejdende Folk! Valget d. 5. Maj afgør, hvem der skal pines med smertende Tømmermænd, naar Smertensrusen letter. De, der var med til Gildet, eller os, der indtil nu har maattet betale det!!!